

Et Tors Ord om Opløbskender Mængden paa Korbævej
i Aaret 1748 af J. Kjelling

Efter et Dages Forløb gjendage Jørgen, som daged over
Lundmøse, saa Aar 1745, til Aar 1750, ¹⁷⁴⁸ forgjæver havde
adværel samtlige Bøvere i Nordøerne i Lundmøse, om, at
de ei vilde overtage Løven af 9 Stigard 1754, desforbydes Heis-
løndre Gaardbrugere Handelsborgerne og andre Familiefødre,
at lade sine Drenge og øvrige Sjæleskole paa Deleideres
Afskæne v. p. v., saa han sig nødt til, at den lovlige Vi, at
hemme de alle Ord. I den et Aldring lod han til at komme, Men-
get i Korbævejden 19 Juni 1747, indstørne samtlige Gaard-
brugere paa Nordøerne i Vestre Skibrede, lige paa den Tid,
til Løven, for at tillade dem for bemeldte deres ulovlige For-
hold. Indstørnte blev ogsaa en etlang Vidner, især af Jørgen
personalt, samtlige Styrermand paa enhver Bøved, der hørte
hjemme i Nordøerne, for at eslogge Vidnerbyrd i denne Sag.
De enhver af de indstørnte havde blev paa 14 Dage For-
sel, blev disse Dage meget travelt benyttet ^{til} og omfjende
vesvielfer, at de samtlige indstørnte, hvorledes de skulde for-
holde sig til bemeldte Sag. Men kom snart ind paa sig In-
ster etlygel, der ei var mere eller mindre, end at man med
iherdig Kraft skulde modholde sig Lovlidet, paa bevaend sig
de Grunde, at fik de ikke Lov til at lade sine Drenge paa bøv-
ge de saakaldte Healbrugere, som var det plud umuligt for
dem at beholde Drenge i Hæstet. De Thingdages Kom,
sammith samtlige omhandlede Almue paa Thingstedet, hvor
især deres uelgte Styrermand, Anders Lungvad og Knud Ladefog

Et Tors Ord om Opførelserne i Ringel paa Korbreen
i Aaret 1778 af J. Fjelling

Efter et Dages Væntsa gjendage Fænge, som begyndt over
Søndmø, paa Aaret 1775, til Aaret 1780, ¹⁷⁷⁸ forgyvtes herude
adskillige samtlige Placere i Nordøerne i Søndmø, om, at
de ei vilde overtage Loven af 9te August 1754, derforbyder Høis-
løndre Gaardbrugere Handelsborgerne og andre Stumilfødre,
at lede sine Dreng og øvrige Tjenestekale paa Deelidernes
Aestkæmpe v. p. v., saa han sig nødt til, at den lovlige Vi, at
hemme disse Ord. Siden et Aldning lod den til Commisshin-
get i Korbreen den 19de Juni 1777, indstørne samtlige Gaard-
brugere paa Nordøerne i Vestre Skibeide, lige paa den Tid,
til Lønnen, for at liggende dem for bemeldte deres ulovlige For-
hold. Indstørnte blev ogsaa en et drage Vidner, især af Tjener-
personalet, samtlige Tjenermænd paa enhver Plac, der hørte
hjemme i Nordøerne, for at eslogge Vidnerbyrd i denne Sag.
Der endes af de indstørnte herude blev paa den 14de Dage For-
sel, blev disse Dage meget travelt benyttede ^{til} og konfessionelle
overvejelser, af de samtlige indstørnte, hvorledes de skulde for-
holde sig til bemeldte Sag. Men som snart indpaa sig In-
sket et Gæst, der ei var mere elys mindre, end at man med
ihverdiz Kraft skulde modholde sig Lov i det, paa bevaende sig
de Grunde, at selv de ikke Lov til at lede sine Dreng paa brie
og de saakaldte Halvbrugere, som var det plad umuligt for
dem at beholde Dreng i Tjenesten. De Thingdage kom,
for om de samtlige omhandlede alle paa Thingstivet, hvor
især deres udelte Tormond, Anders Langvad og Knud Andrup

Lengow fremstod paa de Konges Regn og brugte saa
og Trædler mod Tuged og Fornokriens, og de ikk
jikket for Livet under Thinget, ^{og} meente dette honor, og
glæde, at komme kelskjendit fra Thorbrævig. Sorens
Domante 2^d Anförrer for Oplobet, var det for disse Drenge
og Klæder rent ud, og der som Tuged ikk lod sig, at
mod hvad Skib og Brug var, skulde de milt unke ham, og
end herom kom ud af Thinget, og s. . . Nu blev Tug
mod Angjældende, og ifølge Amtets Ordre, blev
satos Christen Mullin som de l ved paa Smilros i de
indvandt til Bøndrenes Defeser, og de sagde til nogle
skulde fremme paa Thinget, bemeldt Thorbrævig
Vetus, meente ^{der} udkommanders 30 Soldater og end
Offiser til Thorbrævig for at opretholde Fred og Orden
Thinget. Denne militære Brug fremmitte afsluttes
bestemte Thingdag, og de Almuen fra Nordvæn, der
belovet paa en suadon Modstand, meget mandatosk milt
frem, blev udbetalt, salme, salte de til Tug, og
Kustens sig Lov og Kæb. Derefter blev gjortagm
hiv afholdt i Tugens Aldning, og endelig som afsag
der blev angjældende for Kint det 1788, og som blev
Lugel af alle Anklager.

Ifølge Sommen blev Anders Lengow, og Knud Anders
Lengow, hos Dointe udbetalt 22 Rysd., samt et stue
Geldestokken 2^d Medikkedag i Kæd, 2 Timer for alle

og 2 Timer Eftermiddag, og alle de andre af Glevorn, der ved
 over 30 i Tallet, maatte hvor betale fra 2 til 6 Rigsdaler i
 Bødet, efter Legens Beskaffeth. Bødeten gik til Veikudson.
 Da Lonsmændene i Borgund Skibene, Peter ell' villet, ifølge
 Amøndmændens Ord skulle indfinde sig og esckiere ovennævnte
 Dom, hvor Offidorne paa Langved, Leisum, Dersted og
 Rønsted, brugte de paa sig, sandanne icke blew Ord og Trud-
 fles, at han aldrig blev bortskromt, og ingen Forretning der
 blev fremmet, hvorfor Staggildene paa sig blev indstaaende
 til næste Sommerhøst paa Skorbrevig i Vætn. Legens
 endelige Udfald, kjendes jeg ikke, men efter et Punspil-
 ked, maatte Almuen have fuldt til Dues.

I Taged alle de Procassers Brev til Lonsmændene i Borgund
 i Skibet i indledning af ovennævnte Sag. Medder det

Efterskrevene Dom forilovlig Gaarbrug i Vætn Skibene, ville
 I paa mine Legen med 2 esckiere, seesom,

	R.	B.
1. Hov og Rønsted og Drang Lous Tidessa Bødet m.m.	5	32
2. Thomas Rønstedes Enke og Drang Thore Olsen	5	32
3. Amønd Dersted og Drangen Joha	5	32
4. Peter Tidessen Leisum	2.	64.
5. Niis Erikssen Leisum	2.	64
6. Peter Erikssen Leisum	2.	64
7. Thore Alom og Drang Peter	5	32
8. Anud Langved og Drangen Nils og Johan	6	80
9. Peter Langved og Drangen Arne og Anud	6	80
10. Anders Langved og Anud Andersaa Langved Tilsummen	22	

Langved fremstod paa de Konges Regn og brugte saaledes
no Trædler mod Kongen og Landbrievs, at de ikk skulde
fælttes for Livet under Thinget, ^{og} meente dette honor, og var
glad, at Kommandeherskjendte fra Skorbrevig. Enden
do mente 2^d Anføreren for Opløbet, var det især disse Ørens søn
og klodret rent ud, at der som Kongen ikk lod os, at tale
mod hved Skib og Bælg ved, skulde de migt vilke ham, for
end heru Kom ud af Thinget, og s. . . Nu blev jeg udlagt
mod Angjældende, og ifølge et andet Ordre, blev Trokæn-
nede Christen Mullins søn der ved paa Smilnes i Aalborg
indvandt til Bøndrenes Defens for, og der Kongen til neste Thing
skulde fremme paa Thinget, bemeldte Skorbrevig i
Votum, meente ^{dog} ud Kommandens 30 Soldater og en Ober-
Officer til Skorbrevig, for at opretholde Fred og Orden under
Thinget. Denne militære Mægt fremvælte, og blev for den
bestemte Thingdag, og der almuen fra Nordhorn, der er ved
beland paa en feudal og her stand, meget mundtørsk mødte
frem, blev uheldigt faldne, faldt de til Jæ, og under
Kæsteren sig Lov og Kæ. Derefter blev gjort en Av-
vis afholdne i Kongens Anledning, og endelig som afsagt,
der blev angjældende for Kint den 17de, og som blev ved-
taget af alle Anklagede.

Ifølge Sommer blev Anders Langved, og Knud Andersen
Langved, heri dømte og betale 22 Rysd., samt at staa i
Gæbestokken 2^d Medikation i Kæd, 2 Timer for at bidde,

og 2. Timer Eftermiddag, og alle de andre af Glevorm, der var
 over 30 i Tallet, maatte hvor betale fra 2 til 6 Rigsdaler i
 Bødet, efter Legens Beskaffeth. Bøterne gik til Veikarsen.
 De Lønsmanden i Borgund Skibred, Peter ell' villet, ifølge
 Amtmændens Ordre skulle indfinde sig og esikvere ovennævnte
 Dorn, hos Offidornen paa Langvad, Leisum, Torsten og
 Rönstet, brøgte de paa ny, sandanne i bliv Ord og brød-
 fler, at han aldrig blev bortbrømt, og ingen Forretning der
 blev fremmet, hvorfor støjeligheden paa ny blev indstillet
 til neste Sommerhøst paa Thorbrøij i Væne. Legens
 endelige Udfald, kjender jeg ikke, men efter et Sundsynlig-
 hed, maa Almuen have fuldt til Dues.

I Taged alle de Procassers Brev til Lønsmanden i Borgund
 i Sköllet i Betaling af ovennævnte Sag. Medder det

Efterskreven Dorn forilovlig Carnbrøij i Væne Skibred, ville
 I paa mine Legen med 2. esikvere, seesom.

1. Hov og Rönstet og Drenge Sver Tidessa Bødet m.m.	5 32
2. Thomas Rönsteds Enke og Drenge Thore Olsen	5 32
3. Amund Torsten og Drenge Joha	5 32
4. Peter Tidessen Leisum	2. 64.
5. Pjet Erikssen Leisum	2. 64
6. Peter Erikssen Leisum	2. 64
7. Thore Alom og Drenge Peter	5 32
8. Knud Langvad og Drenge Nils og Johan	6 80
9. Peter Langvad og Drenge Arne og Knud	6 80
10. Anders Langvad og Knud Anderssen Langvad Tilsumma	22

11. Peter Nørgaard og Dronng Colling Sølsummen . . .	5 80
12. Ole Olsen Piv Hørløft og Dronng Anders . . .	4 80
13. Dronng etmænd Nilsen Piv Hørløft . . .	2 88
14. Dronngen Thore Larsen Piv Hørløft . . .	5 80

Det bemærkes, at ovennævnte Personer hver sin is Personer
 der er godvillig betalt Videre, da derimod det største antal
 som var i domde Videre, skal tilgive og betalt godvillig Videre,
 og hved Videre angives, da det her er medtaget Omkost-
 ningerne og Dommens Forkindelse, samt, at af selve Videre,
 var det ~~de~~ Hele eftergivet.

Lars Nilsen Cürdul.

Lars Nilsen Cürdul der levede i det 19^e Aarhundrede første
Halvveed som Gaardbruger paa Cürdul i Tøkeløvsen Fogedpæ-
ndom, var en meget fornuftig Mand, thi foruden betyde-
ligt Lørd, var han ogsaa Eier af følgende Gaarde, nemlig
I Gaarden Andsten 1 Weg 1/2 Mt. 12. Mark i Deskeslev.
I Gaarden Brændsten 1 - 18. I de Græstæder - 2 - 18.,
men da Rigsdom og Lagstue ofte ikke følger ud, var dette og
saa Tilføjet med den Lars Nilsen Cürdul. Han var
et feilsket og iakselvildt og trodsigt Menneske, der gjorde sig
Opdags mod den lovlige Ordre i Aaret 1810 optraadte her, Gaard-
pæne stene Kirkebukke og Andstæder i Almueens Tænk, at læste
og læste forhaanligt om de Kongelige Forordninger, især Forordnin-
gen af 3^e April 1810, om Vaccinationer, og her for, blev han af den
Offentlige Tiltalt. Sagen blev først behandlet i den 4de April
Næstretting i Aaret 1811, og til Lars Cürduls Defensor blev
beskikket Lensmanden i Tvede Skibene Peter Strøup.
Højrettingsdommen blev afsagt af Lars forkyndt, og den blev
pæne Lænsforvisning, men blev indvirket for Stiftrætten, men
med samme Udfald, hvilket blev Lars Cürdul forkyndt i Decembe-
et som næst. Da Lars N. Cürdul, er ønsket, at Sagen skulde
indvirket til Hæsseret, indgik han med Ansøgning til Kongen om
Formildhed, og Tilføjet blev, at Lars Cürdul, ifølge Kongelig
Resolution, især for Lænsforvisning, skulde betale til den

Kongelige Brev 400 Kiøp. i, samt udbetale alle Sagens Om-
kostninger. Denne Dom blev Læs forkyndt den 12de December 1812,
og afheem mod Laget. (vedtaget)

Den Attestation, om Læs Nilsen Cürduls moralske Værdi, som
i den nævnte Anledning, og det Offentlige blev affordret Stads Reger-
ings, i den Sagens Behandling, er uovermødelig, og jeg er meget i
Betragtning her og indlæg samme.

Effter Prækens Kirke Ministerialbrev og Læs Nilsen Cürdul
født 1744 d. 15de October. I haem Saalpenge blev han konfirmeret
1776 d. 26 Juli. Han var sidstegang Gjest ved Herrens Bord i
Sikkelhus Kirke, Profoldgades Søndag 1810. Ved nedskrivne
Attest, angæende Læs Nilsen Cürduls Forhold, føler jeg mig
paa Engang den hele Vægt af mit Embeds Forpligtelse, i et saa
beheugelig. Skilførs jeg frøyttes for et saa Sandhed, men for i
denne Sandhed er især Naturs høiest ubehugelig, der den blotter en Kærsk-
ter i et saa afslægtighed og Skjondsæl, hvor efter du dog til Trøst for
Mærkedes vil neppe give mere end en Originelt i et Land, i et
hvert Aarhundrede. - Som Medlem af det kongelige Særskilt,
heer Læs Nilsen Cürduls Forhold stedevort ligesaa lustror-
dig som uskrylige, og det seer ud, enten man betragter den etg-
else og Lygighed hvormed den gode Værdianset og Stedsborger, under
Resten sig Støtten Læs og Anvendinger, eller man ser hen til den
Kædfordighed og Volvillighed, der som Hovedviden lev i udmærke
Særskiltets Medlemmer i indlydres Forhold og Engang med hver-
andre. Som Oprørs og Hovedmand for alle Partier, Brogele-
ser hos og i alle Aar Almind, heer Læs Nilsen Cürdul stedevort

bekjendt i Menighedene. — De bedste og fedteligste Loven deriseste
og forbroffeligste Forrens Keltning til Landets og hvor enkelte Landraatts
Rådte, belives stedsse og herfor herunder og her tulle, og her en-
vander alle ellidler som Ræds Lovinge summe i Foragt og Forglom-
nelse. Og ider i Land hvor Stigternes fordrer med suu megen
strong Nivæghed, hvis Stuffer for Stigternes Forfømmelse es lige
suu alvorlig, som ieftergivelige, endog ider militære Land som
Soldat, ved her berigtet som et iroligt Hoved, som Formend
for Altyteri og Samme arottelse, og gjord sig mere en Angang Skidt
i profet Lovlöshed og ider strafvordigste og forbordenation mod sine
Overmond. — Med Hensyn til Lars Nilsen Gårdens Forhold
til sine Medborgere, du her her stedsse i ider ider her stedsse
vordigste og for ugleligste Kereiter. — Vedfjelske af alle Hægs,
der stedsse Fortriggheder og Forinttelse, Bedregeriens og
Landsfordighedes her stedsse betegnet herom Livet end i Verden,
Herom Forhold og Angang i Handel og Værdel med sine Med-
mæsket. Det es notorisk bekjendt i hele Udbelund al Menighed,
at her her solgt for falske i Verden, For Exempel i Uag Herom
med i b. Mærker Graustea i ider, at her her i ider og i ider
sine uttlig Lieloadinger og Nedmond med i meneskelig Stær,
i ider Bysker, og lige suu i ider og i ider Læder Rigt.
Om herom Kirkerdom og Kirkerdoms Træger, vilde der Kirke blive
lidet at tulle, efter ider suu ider Forhold. ~~X~~ Som Meddom af ider
Kirkas Pæmpjund, forrestiller Lars Nilsen Gårdens en Dobbelte
person, afskellig Højberis og til andre Tider Røggeløshed i Ord
og Tale, indtil Forfordelse. — Lidet Georg herom Kirkeras

Jeg i første Torveg, forlod ham Herrens Altar i under de from-
meste Gebærd og andægtigste Almind, og strax derefter i den for
Kirkenes Døt, i d'iste hem bittre og i understrokkeligste Pøt, sin
Herme og Forbittelse om Religionen, dens Lovord og disse
Torvetninger, der i hemde den Liffle utvare efter hemne Torveg-
Gjoldemødet hem i Gæts Heen, men dets ofte i den for Kirkenes
Almind, hvor hem enten drev illovlig Handel og Salg, eller ~~og~~
sægt et opium Alminden mod Kongen, og respekten og Tro-
sten. Kort, den Nilsen Cændul er det slotteste og afskæltig-
ste Menneske, der for ugteligste Hætsborger og de slotteste Pri-
sten, som jeg nogensind hem Kjødt. — Heri Almind i Almind.
Den Rea i den Hæscend optrede som Vidne mod hem, og
bevidne indtil hvieste Vidnes, at intet Trok i dette afskæltig-
legste Billede, er overdrevet, men stemmer med den rigne Sam-
hed. Jeg i et min æltest Kæn er ovug Kopie af hem Ori-
ginal, bevidnet.

.....
Kedels Jagerskov

Ansøger Indlæggeend

den 23 December 1810.

Jeg ved ikke hem om hem vil nokke Loseren ^{den} ~~den~~ enten
den Nilsen Cænduls Oppførel, eller hem Trostemmets Led Luleher.
Denne er, iøvrigt om Almind der er æltest taget hem nu, at

brøge grov Lethalitet om vorre Sager, end dog paa Stedet, hvor
man mætte ønske en personlig Ytring, i den Hensende; i mine
fædre Tid. Jeg vil ved seende at forstille om hvem, og hvor
Engang tillade sig en meget ufordelig Person, Peder Egg, der den
20sted Krijskommande (Kuldes) i Kirken. Trosten spurgte ham,
Alsin gode Peder! Hvor mange Gange har Du gaaet op til
Stenholm? Hvor mange Gange har Du ^{gaaet} i Skotts-
Tingene efter Jenter? v: s: v: v: s: v: v:

Nogle Bemærkninger om Opløbet af Borgens
Kilbreds Almisse i Aaret 1816. af S. Tjelling
Leder Hvertningen paa Torves, ovennævnte Aar 1816, for be-
melde Kilbreds Almisse, der naar ifølge den da nylig udfærdig-
te Forordning om, at hvor alene alle belale Brøderins-
skab, enten her brode Brøderia eller ei, bliv Thingalmisse
meget misforstået, og beude ind i Gaarden og ind i Thingstuen
blev meget Klø og hvøristet Tale, idet man ei vilde respek-
tere hiad Lovheid, og ender daan Almen, formstod en Gaardmand
Steffen Stoffersen fra Emlem, i Thingstaden og sagde med
høi Røst, "at den første Almenform her idag, belale Brø-
derinskab skal slæes ihjel". Ledsomme at disse forblif-
fende Ord var sagte, idet alle Tølmester S. Tjelling, der for
heer Vedkommendiligned Brøderinskab, og nu var her ei
mere sikker for sig selv. En stor Tumult og Stø blev det
nu, beede ind i Thingstuen og ind i Gaarden, ifø den Graighed,

Taged og Skrives, Lillig med flere Almuesmænd, i bestemt
vidde hvem som i det alle hine formastelige Ord. Katten
meette hoved, og Torshøi's fromme og strenge i Løbel af den
8^d og 9^d Januar næste Aar 1817, og Besluttet blev, at en
gjældende Steffen Emlem var skændet for hin i bliv Tale.
Steffen blev nu belagt med Tvangsjorn og indsat i Taged-
næls Arresthus i Koldveien. Lovet blev almuen fæ-
opbragt, efter som Steffen, efter deres Anskuelse, icke
var deres Fejlsmand, men endog i sig selv, at de i Summen
besluttede at befri ham fra Tvangslet. Den Aftening
sammenroste sig ombrødt 3de Aar, at de med ind-
flydelsrige Magnater og Borgmænds Skilnede almue, der
indførte sig en udker Dag i Koldveien, hvor de først for-
dredt Arrestforvareren Johannes Olsen Koldveien efter et Uglek til
Arresthuset, efter at de først for gøres havde forvaldt Steffen
Emlem i Lovet. Johannes Olsen Kunde som ventelig var, i alle
indvilge dem nogen af Delen, men da de kunde ham med Vold,
og Mishandling, meette han dog ind med et Uglek til Arrest-
huset. Lovet, at alle hine Aftand skilnede lig behjælpelig
Lid at indføre deres forhærende Aftand, sagde de alle i
Uglek med den hvide Hoved, og fælede sig den næste, for-
end den satte i Uglekhuset. Arresthuset blev nu opløst, Lovet da
gen den 18 Januar 1817, de Aftand sig ind og befriede
Steffen fra ham Tvangsjorn, sagde ham ind af Tvangslet, og gav
hem Lov til at reise tilbage til sin Gaard Emlem.

Nu befluttedes him alls om s'kvis skorne jeg med Torst vil
dølge end til videre. Iets ved minnertlige Buds, Iets ved skæven
Isted, sands fra Gaard til Gaard, heler Skibredet rent, med
Opfordring, til Almuen, at der som Forighed vilde seer
dele dem deres Gjering, skulde de alle som en Maaned stude
inhen der hi til det Yderste, og ei lade sig skamme, om
det endog vilde komme til Blod udgydet. I Slutningen
af Januars Maaned 1814, nævnte Almuen skud for sin Høje
Søhædet, og Ryktet gik, at Almuen i flere Tilgængende
Skibredet her de gjort, eller vilde gøre p' alle Sager med B. og
gængs Skibredet Almuen, til en alvorlig Opsat om de novate
Gjerned, og derfor var det i sin gode Orden, at Forigheden tag
de mindelige Forholdene, i Hensigt at opretholde Forlig
heden, idet man saa sig selv til at enone mellem Skibe,
idet man i følge Almets Ordre af 5te og 6te Februar 1814,
beordrede 100 Soldater af Major Lina Compagnie,
(L'uskeving) og 100de af Kupidine. Derommelst
p' Soldats til at tage Plads i Borgunds underkæll, for
i Nidspald, at indgik Almuen Skred, de mindelige
Skredeser aldels forfildet Almuen. At seendanne de
væstet saa det alvorlige blev træffe, for man af Fuged
Landsmarks Skredeser, ei allad til alle Konsond i Konson-
de, men ogsaa til Trosterne, at de ihvert sit Distrikt
skulle adrene Almuen fra at tage Del i Opsatene, og saa
de om at væstet blev saa det pænelligste oplyst, søndag fra Trodes
Resolvent. ^(over Høje Søjler) I Lige selv indstede. 3 Februar 1814 ligende i
Skredeser til Borgunds Skibredet Almuen, samt den 7de som

lige Fugardis Almue, som blev opløst paa søndag Kirke-
kirkke i Pindmire, de Opstander her i Landet den mest brin-
ende Tær. Nu blev bemeldte Cheff Comben, ved militær
Hjælp, udløst i Arresten, og det i forening med en anden
Hjælp, nemlig Lars Olsen Holen, som under de forløb-
te Forhøi, befandt at have, under kind Høitning, og paa bryd
i blide Redalstet, og paa Arrestforvarene Johannes Olsen blev
afsat paa sin Bestilling, og indsat i Arresten. Et Fugard og
Porskriver i Pindmire nedv. Fugard for, at Almueens Fugard
for vilde komme til Handlung, men man er uindret over,
neer man hørte at Almueen i Pindmire, ligesid til
Stet, vilde gjøre folke Sag med Borgens Almue.
Den Oledning meente Fugard Landmest. gjøre en Reise
til Pindmire, for at overbevise sig om Forholdene, og
at Folkestemningen ^{der her} var paa det budet, for man af Fugard
dets Brev til Amtet af 3de Februar 1812, hvori han udtaler
sin Fugard for, at de ved Borgens Almue 2 Porskriv-
ere Soldatene, og for det med dem Allogskule og Fugard-
skule forbeindret med Borgens Almue, og en Del
Soldatene ^{der} end dog det i Eggen, og skjønt det er et
trivle paa, at Cheffom gjøre dets Fugard i at indskriva
dem alle, og efforve dem Løse om Troskab, som er
det usikkert om dette vil holde Stet i det Rindise Fugard
blide, neer det kommer til Stipket, og p. eller mest
betonkelig blev Fugard derved, at Landfugelserne og Fugard
Tilløbne med Cheff Comben blev udsat paa en Tid, der
en stor Del af Fugard Almue var samlet i Borgens Almue,

under Vinterfiskeria. Men uov ifølge Amtets Ordre paa Lag, at
Lager med Steffen Comlen og Lars Olsen Hovlen skulde fremme
cellene, men ved Laget den 3de Maarts 1814 tilskævede det hvide
Amb, "at denne Sag, med den nevnte Personen, stuet i seer n^o
Forbindelse med Borgmester Skibreders Almues Opris, seer
meget i Forening med disse, underkjendes, og den der til ud-
nevnte Commission, nemlig Regementsquartiermester Schmidt
og Porskriver Ole Perin Hildal. Men ses af Laget Lund-
marks Brev af 17de Maarts 1814, til Compagnie Chefen
Lind og Kommendatør, at den militære Magt endnu var
indkvarteret paa Nørre, Torne og Haldengen, og i dette Brev
hedder det, "Soldaterne vil vist forblive der, nogle Uger, da
Forhørscommissionen endnu er seer paa den Rens Sag, Lager og
til Doms." Requisitioner af Brod til Soldaterne vare
bruffe hos Hændelsborger Meilenburg Vegsind, da Sol-
daterne ved deres Ledmænd ^{den 29de Januari} ~~er~~ paa Lag at tage mere Biste
med sig, end for 8te Sag. at Laget Lundmark virkede meget
til, at denne Sag, iskalde Raste formegle Skjægs paa B^o
gunds almue, for man af hans Brev af 20de Januar 1814, til
Storthingsmænd Lars Olsen Godt, hvor han seer den forbind-
ligste anmodning, som en fornøftig Mand, der længe fra sig
den mindste Del i Optæit, at han med advar og paa mind
fem Kæbers og andre af Almuen, at de i videre tage Sag i dette
Opris, end som gjordes, idet han siger til Plætning, "Ged give

et denno Sag, menette paa et bedre Tidspunkt for Borgens Skib-
redes Almue, og de övrige Sällagene, end det er at formode.
Denne Sagda Forsættelse fik flere af de Christene
i Haldovig Lov til mod Caution, at blive hjemme og bruge
Fiskerens Værelse 1818, saasom Puffen Emblem, Ingebrigts
Hansen Godt, Johanes Palmens Godt, medens at ~~Nicolaus~~
~~Larsen~~ Godt, som Hovedmand for Oprøret isid Lov til at
forlade Christen, medens de vordet paa Hæstetrom. Den
2de Juli 1818 tilskrev Sagda Andreas Landmark, Lær-
meester i Borgen, at han her hør, at Christene ~~Larsen~~
~~Hansen~~, ~~Johanes Palmens~~ Godt, og ~~Larsen~~ Godt, som havde
sværet sig til at være hjemme i Fiskerens, nu her til Hensigt
at rejse til Bergen, hvorfor han tilblikkelig her, at betyde
den, ei at rejse fra deres Gaarde, da de i mangel af Lov skulde
vil blive arresteret paa sig. Lemme her, den 13 Juli konstaterer
Sagda Landmark, paa Befordring fra Nicolaus Godts Befor-
der H. B. Rönning, at det her er om, for Beträkning
om bemeldte Arrestant ~~Nicolaus~~ Godts Forhold til den om-
behandlede Sag. Den 18de den 14de Augsten fik Lærmeester Otto
Glomseth Brev fra Sagda Landmark, at han skulde for Ryn-
de Hæstetrommen for Hovedmanden for Oprøret, og som
men lod sig ledere ~~Nicolaus~~ Godts Placering paa Livet.
~~Larsen~~ Godt 8 Aar. ~~Johanes~~ Palmens Godt
og paa 8 Aar. ~~Larsen~~ Godts 1/2 Aar. ~~Larsen~~ Godt
Gestkøddet paa 1/2 Aar. Puffen Emblem 3 Aar, Lars Olsen Høber
3 Aar, den 18de den 2de Augsten blev samtlige overnorne
Arrestanter indskrevet paa 2de Postens Brev, og førte til

Sineu Ellingsdatter, og lag et 1816 Guarden Emblem i
Bibelsk.

Anmærkning

I Anledning af Kong Carl Johans Krøning i Strømsgaard
den 1818, blev Anstalten paa Bergenhus Fortring, hvor
Ansofa Gud, frigivet. Om hun havde Dele i Bergenhus
seende - Oprind, ved jeg ikke. Ansofa blev i Hiolice
Giddea frigivet 1821 paa Fortmester af Storthinget
J. Jonnes Forbud hos Kongen.

Foruden de allerede nævnte søndags Dele i Oprind, har jeg
fjerner truffet paa følgende, nemlig Peter ~~X~~ Hatten, som
var Tid, inden Sommerfaldt, samt Lars Erikson Vork
og Lars Tidesen Hovled, der begge var Soldater, og
er bleve indsendt til Bergen for end senere, da man i havde
indsendt Oberst Lieutenant Kistvold Bestemmelse i Lagen.

Også fornævnte Erik Morrisen Høvsuig, var en Nordjor-
dinger og fød paa Guarden Hø i Thym Lagen i Nordjor.

Tortstøtelse af den tidligere Folketings
Simonsonneren i Lydelvøden.

1852

Omtrent i Mitten af det 14de Aarhundrede boede paa den Gaard,
der senere fik Navnet Korsbrokby, en her i Christendommens
første Tid, og Kors blev opreist, hvor man holdt Bønnehold,
isærlig for i Nærheden en Gaard ved Navn Simon. Han skulde
ifølge Segnet, være kommet hied, tog ifter et Portedøraar
i Egenhed og gjorde fleste Gaarde Høvelise, hvoraf Simon
tog sig som Eieendom hele Lydelvøden lige fra Vind og
op til Skafjeld. Simon havde sit Totterbol der hvor den
nævnte Gaard Volseth er, og Vind fra Vind sig fra gibe
over 2de Aars Tid, som den Tid blev oppe i Gulen, hvor
af det første blev det hvor nu Gaarden Trøjs Bønnehold
er, og det 2de gibe fra de omtalte Høvelbergene og lige frem
til en Bakke ved den nævnte Gaard Brokher stærkebakken
Keldel, fordi, at naar man reisde opover Vindspænde Gaard,
gjænte man stærke i Skov ^{bermødt} af Bakken. Tidlige Morker
paa visse paa berømte 2de Vænder for blev. Hoved Tid hied
Vindbrød i id, ved Segnet er usærlig; Derom fortæller
der Segnet, at berømte Simon havde 2de Sønner John og
Helge, og hvilket John belevede i Gaarden i Korsbrok,
som efter ham end nu benævnes Jogaard, medens et Broder
en Helge dog i Gaarden Totterbol Volseth til Bøvelsen,

10
10. n. a

thi puen den her omhandlede Tid, var der ei flere Gaarde end
Voldseth og Løgeord bebuel, folgelig var her 2de Brødre Ciere
af hele Landloosduken. Segnel for det endviden, at puen den
her omhandlede Tid, var der inden for Försyngel Skottet,
Keen en Kirke, og deno stod i Lepsvig, og iænglet ved Keen Tid var
laeng, i for for Hoelge som hued puen Voldseth, var dog deno
en flittige Kirkegænger end Brødre Johan. Der skjeden brød
sig om at bygge Kirken i Lepsvig. Keen Hoelge og Brødre
Korned til Brødre puen Korsbrok og vilde hæv hem i
Lolskule at tage Brødre til Kirken i Lepsvig, segede Johan
som oftest, at det var bedst at Hoelge byg sig en Dyr over
sig, og lagde sig til at sove, end at foretage den laeng Tine
til Lepsvig. Herover blev Hoelge fortændelig, lod sig at
besøge Kirken i Lepsvig, men iden Sted besögte han tit og
ofte Cids Kirke og troste Nordfjord, og lod hem sig besöge
af Trosten puen Cid, og her for gav hem for Gjølmejs for
sig sin Gaard Voldseth til Cids Kirke og trost, med
hvor seer Houvedel.

Anmorkning. Uænsynligt er det ikke, at Noget af
ovenstaaende Segn er Sandhed, Seemeget er vist, at
omtrost i det 11te Aarhundre, der Christendommen blev
indleget puen Tindmore, lod den Arentist Gudubain ofe.

före en Kirke paa sin pualvends Gaard i Upovig, samt, at Gaarden
Voldfette her var et iud af Cids Kirke og prest tilforn, og
ifolge Njörings Kælvokjind skul en Del af Gaarden Voldfette
vare magtskeflet til Cids Kirke og prest imod Gaarden des
i Nordfjord, men derfor er det ikke sagt, at Legnet feiler
i det det paa sin Hænde fortæller hvorledes Voldfette blev
iunderlagt Cids Kirke og prest.

Kong Christiaan den 4te paa Søndmøe.

Jom bekjendt afleeg Kong Christiaan den 4te over
50 Besøg i Norge, Wengeland sigt til og paa sin Reise
i Aaret 1599, der blev lango Tidskisten befugle ind og Ud-
derkeis, tog her paa Tilbageturen, der blev kom til
Søndmøe, i land paa Brüholmen i Alesund, hvor han
lagere om Natten. Der Brüholmen der der en Jon-
te sig paa Gaarden Blietheim i Lillehaug, som ligger op-
vertide Kongen. Tigen muette vist her ^{to dæd} fliak og vult-
ket Tige, efter som Kongen blev seer ned forstøket i hende, at
han muette paa Lov til at søv her hende om Natten, og
Tolgen blev at Tigen blev med Bern, og der Kongen blev
senere iunderrettet her om, blev Tigen her nemlig lønnet med
skidler til Bernets Opdragelse. Ved Kongens gævhed her
de, hader Forordres paa venni Gaarden med de Blietheim i

Sikkelua, hvor usseu hender Barn, der uer et Gatteburn,
fler hender, uer du haer blev risen Mand, ^{beud} ~~og~~ haer Born
og Born born skul haer sloget megel pue de Olde
borgske Konger, idet ~~haer~~ ^{haer} skul haer ^(kraft) en belidelig
stor Noje.

Vednesdag.

Uldrefolket flytter gjor aarmed elsin Br. Kule Kree-
Lind u. pue. Lil Potren, naar de en ender folk flytter
hjem der igue. Seueleds uer Lil olid pue Guarden Vel.
Der Potter, ud Uldrefolket haerde sid Tilholdet en stor Dine
Lind Kule huse ind Lil ad bemelte Guarden Kreature kom
hjem pue Potter, ad uer de Potter huse informelij Besidde.
Naer bemelte Guarden Kreature i god Veir leue uer om
Kutter pue Potter, uer de igorne haer deres Tilhold i
den Koller, hvor hin stor Dine stor, men her Kunde de u
pue horder Kule eller Pot, men bleue haerne Lilbage, pue
ofte som de sigte Tilhold de. Opsidde pue Guarden Kreature
skolede med sine Kreature usseu pue Vedstettern, og da Tider
^{men} ^{der} ^{der}
pleue det Congung skulle vffon en ny Dine pue Potter,
seue haer sig not Lil ad haer hin stor Dine, der stor pue
den omfelle Koller, hvor Uldrefolket haerde sid Tilhold, og

Der Sider en Afler kom hjem fra Tøtten, for alle hem til sin Flom
Bær, og han nu netop hver klyppe den store Tær, hvor de len-
derjordske heerde tilholde. Bær, der gænt skjønnede og hendes
Mænd herde gjord gult, og end, og hem ofte og til her
set, og Heildne Kalka her stogit og fra Venne, til
hem Tær med en Kæp fild og det her Riggem, og at vi
vist ville fra en Lelykke for di de blev for uersigt til at
forlede Kollat. Der her gild vilung Tær, for en Sider og Bær
vi limer og Lelykke fra Lelykke, for di og her folio hem
Tær, thi fra den tid stode Sider fremdeles med sine Kræ-
ctere i 18ten Aar, og hvor og di og et, der det af Sider Tær
fra Tøtten, som i Lohet af hem 18ten Aar, Kæperne der icke
18ten Aar fra Tøtten, for Sider Fleutter og det bær og den Ræf, og
at her i blind Overmod lod folk hem Tær i Kollat vid Tøt-
ten. - Ofte her Heildne folk for Tøtten her en Konge
led, om nogen fremder findes fra Tær. Dette var seculde
Tilfælde for fra Tær Tær hem, hvor de heerde tilholde en
gemmel Bod. En St. Hær Nat skilde Riggem Ungdom
ofte Rik og Tøtten holde Lystighed med Spil og Dens, samt
Beværling med Løser og Drevle, og iden slaldning heerde
Riggem Liger, hjem de nødvendige Tær og Tær det at hem
Tær de er borte i den gemle Bøden, og i fra Tær,

Den Snele^{ret} forordig og skulle vides op i Tuden, var sig
horte og ingen steds at finde. Men lyste og lyster ind og
ud, men Tuden var og blev horte. Nu opgev men og vider
Ligen, og gav sig til Rolighed, med den Overbevisning, at Heil
Bokellen maatte have hjem Tuden, og her i blev de ikke
lidt bestyrkede, der men i Mørket horte i den gamle Br.
den horte en Stemme sigi "Tinkje Dolkke Tute" her her her
og nu lyste man fremad, leste i Boden, og Tuden fænt.

Den Gaarden stor Tilling ved Sagnet udfortolk, at
et Huldrefolk her heft den Tilhold, lig med til vor Tid
der, og det mere end Tilhold her vor med under Gaarden i
Selen. Det var forvarede, at man saa Huldrefolkene
hvor led de stækkede med til beredde om hvor det for
Jæl med Bregning og Bregning: s: s: men saa Huldrefolkene
neer her strig opsted ned til Vandet med Tonder og Her, for
at høre den, lig som her ofte kom hjem med stik til ful.
Sagnet var ogsaa udfortolk om, at der som man af Refor-
sigtehed her kom til at drille Huldrefolkene, saa
ved de at tage en dygtig Horn. Tuden var det ¹⁷⁹⁹ Engung
saa Tilling, at Engungene en Søndag efter stækkede ¹⁷⁹⁹ nogle
størke saa Leuon, og Budeien fattede de stækkede til Rette
dorfor, der Huldrefolket neppe stækkede det, sagde Kolde-
rexa stegistines Krøl, der ogsaa var indvunden, at her
hørte det, eller efter stød saa Huldrefolket til vorer

hvar dag i Hæveria en Trostophiel og slag i Læveria med, idet
hvar Landts pæne, hvar faaledes skulle mæsprigje Hæveriafolket
Desform at is hvar Tilhold der pæne Guerdia. Men for dette fik Læve-
mod fik stiegustinus Chrol dert betale. Efter at hvar hændte gæve
at til Hovile om efflæna hvar liden Sengel ud, hvor hvar var uvent
at for om Natten, med om hvar holdt Skole der pæne Guerdia, ~~xxx~~
fæve hvar i Tismørket en hel Svorn og Hæveriafolket, at kom-
indgjennem Døren, ind i Bøden, hvor hvar liden i Sengen, og gav de
fej alle i dert med at dræge af ham Sengelklæderne. I Fortællingen
lag hvar Klæderne tilbage efter hvor Gang de træktes frem pæne
Galved, men der de ikke var tilfreds med at tage Klæderne, tage
nogle af Tolget i begge hvar Bæen, for at tro alle hvar ud af Sengen
men der der Læve var nogle at spæge med, at meente stiegustinus
nær slæppe af Sengen, fik de fæve megen Træd af Tolget, at
hvar Kænde trokke pæne sig sine Gangklæder, men tage disse i ender
Armen, og lag sine Tilflugt op i et et alle hvar hvor en gam-
mel Drong, hvor Læve hændte sig ^{tag} Læve hvor hvar fik dele
Seng med dem, og trod hvar de efter tage Hovile om Natten
i den omlatte gamle Sengel ud. Tolket pæne Guerdia yttrede,
at det var isen fælds og god Orden, at stiegustinus faaledes blev
for al omsid af Hæveriafolket, om hvis Tilværelse hvar de ellers
yttrede den største Trævel, men mod hvar hvar overalt jøvel
iddelste de yverste Trævel og for bundelst.

Quæria Tie et, som bekjendte den overste Guerdia Engesthalden,

her her Huldrefolk heeft deres tilhold fra den fjernede kort?
De hevide som oftest deres tilhold i Ludo og i Trishusfens, og i Trifet
Loda Konen pue heuren, altid 2. Nuust slaw ledig, for at Huldren kunde
fler Behag lade sine Rjort slaw kleubunden. Sommen sive at Nor 9. om
Bustkale hivede, gode i Polskule Huldrefolkets Rjort, var ^{den} munde migel
om det kommande og gjorde dem gjortum Tororingen. Seuldes herig
de. ikke en Gang at Gickonen Ragle Hlodogiv til sinne Hudsfolk, i den
Norskog en Amber, hevide Hlodogiv det, og pattede af de omkald tomme
Nuust i Trifet, hvor den som forvarligt af Huldrefolket blev op-
spid at faudanne lokke Gicis bekorn dem ved, skjente man
og fauder af, at Huldrenonen Engeng kunde lagt en rid Hlodolande med
hvid Leubpue, i Amberen, som Erstelning for Gorden

Johannes Blank

Enhus som gjöt sig til sig dage, og udvælte sig de gamle her paa Sten-
 molen, om Landstrygere, Sju og Reasomoni, som for og et Hæn-
 dred etus siden og paa foruden her paa Landmiren, ^{men} paa og paa Ofternet-
 ning om den bekjendte Storfaad Johannes Christoffersen Blank
 og paa Kongens Raad, fordi at man antog at man ved at komme
 fra den gamle Kongens, som etkaendes Person sig taget og paa,
 maa se her paa. Efter at Johannes Blank havde gjort sig
 skellig med de største Voldsjæringer i Landmiren, lag han alligta
 nord i Landet, lige til Nordend, hvor han i Sælden paa sig et be-
 gik adskillige Ejendomme og vold som Stormfod, men her blev
 han paa gader i Januar 1773, og sat fast, men den allmægtige
 sammenslås i March i Maaen ^{og var nær til at gaa} som her sig ud, og
 lag en Paragraf med sig og vil behov, og efter at han lagte
 sin Datter med, som sad udsædet sig under Soga, som han
 etter sig i Landet, lige til Landmiren ligger med Datteren.
 Johannes Blank var ved den tid omtrindt 40 Aar gammel megen
 hær, bred og forlig, nænt at sig, brændt Hæns, talk og op-
 sig, og forstod godt at tale Tydsk. Han var som oftest iført en
 grøn Vadmel Pokke-Kjæfte og en Leds og Stak-Bæse som
 en rød Hæns, hvor over en Skindheat og v. Efter at han paa sig
 her ved begyndt Landstryger og Voldshændlinger Ejendomme: ud
 paa Gaden i Nord Landmiren, lag han etter alligta nord end hvor
 Aar 1776 blev paa gader og sat fast i Thronhjem, men end til
 i Aaret Maaen bemeldt Aar, brød han sig ud gjennem

Revedstämman sammankad og lug klägda, Nu men han etter
hæve endfandt sig i Sundmire, du man med grund, haude ham
mistraakt for det Natten til den 18 October 1779, hos Landhøveder
Christoffer Rönneberg begaude Tyveri i Herri. Du hos ham hin
Nab stjevalde Væner bestod i følgende

1. stor Sølvs Trokspotte, indeni forgyldt med Cierens i Noor
pæw. 1. Sølvs Medicase. 1 Sølvs Fikketenele. 5 Sølvs Thesker
1 Sølvs Fikket Mefad. 2 Sølvs Terlefjædet. 1 stor Sølvs Fikket
Ker Strøbøp. 14 Længskuffen Sølvsfjædet 1 stor Sølvs Byr,
hori en skogde Sølvmyster, Norske og Engelske Orter.
1. Sølvs Hovedvænskier, meget smukt 1 Engelsk Willede og
Sølvs. 1 Balsom = Bøje af Sølvs. Mange Bønde = Tomlin
ger af Sølvs, der alle sammen veied 40 Lod, og de omkaltte Myster
omkondt 50 Rigt. Endelig flere Selkelørkløder og Tøier, samt
nye Skandklæder.

Den næstfølgende Nab, efter at hind Tyveri var forvæd,
blev der fra Bønden Rasmus Moxen i bemeldte Herri ind-
stegjeldt hordstjevalde fra hær Høis Tæng og Sølvsfædet til omkondt
300 Rigt. Herri, og fra Bønden Tied Dimmea en Torings-
Læud, og fra Bønden Ole Enoksen Dimmea et Torings-
seil, der samme Nat. Efter at bemeldte Tyverier var for-
væd, blev Johannes Plank med Ed borte fra den Egn
fæw at man eihørte det miante til ham for end: i Noer 1779
1779, der han etter besøgte Sundmire forn fæw af et mt-
mend Hammers Skovp af 11 Noer 1779, til Stageden

i Søndmin. Med Lovens, som igjen fandt Amtets Pave
til Søndmin samtlige Ledende, og speciell til Hæder
fogden Ole Skanderup særlig, et da er i Tageriet
sees ud som enderledes velbekjante Landstryger og Voldsmænd
Johannes Christopheren Blank, og seer Kongens Råd, og
sked nu igjen vor uakkomme her til Tageriet, og skul
kun nu som Gæst have ifølge med sig 3 voame Kærlig og et
Kvindemenneske, thi bliver bemeldte Johannes Blank med
sit Følge af Kirkebakker og efterly, og i Tald de findes,
pængriber og tristeres, og derefter mig enderutte til norske
Anstalt fæi, ligesom og Almene tilholds og fæi og pæng
gælder dette Landstrygerfølge og p. v.

Her er i Talsfæi om at Johannes Blank den Gang
forvandt nogen vidne Voldgjerning her seer Søndmin end
skjönt man nu antage, og her og seer den Gang gjennem
Tageriet seer seer dog sig til Halv i Søndmin, hvor
her seer seer gjordt adbrud og stjel en Konge Lov og
og Kærlig. Nu hørte man i forvandt nok, vidne seer
ham for end og man en mørk Hvidnat i et Kvind fæi
Gjerting af dem seer Guarden stor Skygster i Væne, hvor
Johannes Blank med Følge, for medes Lov, blev midt til et
dolle i 2 Dage. Imidlertid her og man Nid til Skanderup
Ole Skanderup i Røstadviga, om, og seer den Skygster
nu Johannes Blank og triff. Et betænk sig i lange, kom
meget meent stort til Skygster, ^{her} Johannes Blank med Følge
tilfænge, og førte dem til Tageriet og seer Gjerting, hvor

Christen Lindberg og Carl Petersen Palm havde sendt.
Hland i Sager besvarede i Johan Blants Besvarelse, ved
hans Tilfængelagelse, ved en slot gammel Rifle, og de den
Opsidders paa Skytsten, hvor hvorn Solgel lagende, bidrog
migel til Solgel Tængelagelse, fik her i Lov for om
kalt Rifle, som endnu er ibero i bemeldte Opsidders Familie
og hvor jeg har selv set den i Johan Thorsens Skytstue
Oie. Den der vi horte man er mere fra Johans Blants
alles Kongens, paa disse Maater, som et det er troligt, at
Lagud og har giuet dem fikke Besvarelse til Thronhjems
Tidning.

Hed. Elling paa Gjermundnes.

Den fækkalte Trommende, Fortidid, gjorde mængde Gaard
Kornlos. Man ved fækkalte at fortælle, at paa Landmødet i Rom
del fortælle man sig som Budskab for Fortididens Kommo, en
Mand med en Skjold (Spud) og Konen med en Fierkost i Hænderne,
og naar de i Solskale for ejomom Bygderne og tog ind i hvor Abund
Stue, begynde Abund at til at skuffe med Spuden i Stuegulvet, men
ikke altid fiede Konen Gulv med Koster, og hvor hun fiede med
denne, efter at Abund havde fundet over Gulvet med Spuden, da var
man aldeles vis paa, at hvor det eneste Abund i Huset døde af
Turefotter, og det skal ifølge Sagnt, have rodt Tilfølede paa
mange Gaarde, i Landmødet og Romdal. Nu denne Abund skal
beende Gaarden Gjermundnes i Vestre Løyn, og mængde endnu Gaarde i
Romdal have bleve ide for Folk, og nye Belæver, end og fra

Danmark og Holland, en kort tid efter Hertugdømmets Ophids,
vandrede ind i Landet og bage de Høveds Guards i formelig Be-
fælle. Sædeles kom en allend fra Jylland, der hedde Elling,
og lag Guarden Gernens i Bisidde, der stolket var kort tid af
Potter, der der inges som jordhem denw Kib stridig. Elling
der i Regnet kaldes Jyd-Elling, gjonoptuz sædeles Gernens
Guard, der herud ligger id i flow der, og endretted Guarden Dripe
eller derud all'noter i Cob og Ald. En Ting synter her at mange
Guarden, som herud i Jylland i var vent libas-muay, og der
var Sommerbeite for de Kreatur som vinderforudt pæu Guarden.
Der Elling var ukjendt i Traktar nændt sig nye Postesteg
hen, for tolles der, oppæu Sjældet overfor Gernens Guard i Hæ,
sig at overakue Omegnen hvor derfordelagte Sommerbeite
for heens Kreatur kunne findes. Sæst som Jyd Elling var kommen
op pæu Tidled, blev her var, at Tolles skinnede gjonnem
at Glen af Skjær, ned gjonnem den Dubotsteking i nævoret
Tisidels Sagn, som nu hedder Na Kkedalen, sau at her syntest
der grønne i Sælens begge Tidstid. Med en suadan Besked
lag Elling svorte ud over Sjorden for at sig efter de blid Egne,
som herud vist sig for hem fra Tidled. Her fundt rirkelig det
sigte Hed, hvor her at Tidde fra Jyd, oppæ i Sæla lag sig at
Potterbol som her opkaldte efter sig eget Navn Ellingpotter, som
Keds endnu kaldes, men som nu i over 300 Aar her var udlyg-
get Guard.